

ПОЕТИКА ЧИСЛІВНИКА В ЛІРИЦІ ВАСИЛЯ СТУСА

У статті йдеться про один із напрямів лінгвопоетичних студій – вивчення потенційних можливостей частин мови, що в художньому тексті зrealізують прагматичні функції – образності, емоційності, експресії. Схарактеризовано складну різнопланову взаємодію граматики та поезики числівника, особливості формування його прагматичного значення в ліричних творах Василя Стуса. Описано семантичні можливості числівників щодо специфіки відображення дійсності. Окреслені особливості числівникового слововживання з огляду на схильність поета до інтровертивного психотипу, що у свою чергу зумовлює систему художніх засобів, притаманних поезиці В. Стуса.

Ключові слова: числівник, поезика числівника, прагматичне значення, поетичний текст, інтровертивний психотип.

Павлова І.А. Поэтика имени числительного в лирике Василия Стуса. *В статье речь идет об одном из направлений лингвопоэтических изысканий — изучение прагматического потенциала частей речи, которые в художественном тексте реализуют прагматические функции — образности, эмоциональности, экспрессивности. Охарактеризовано сложное и разноплановое взаимодействие грамматики и поэтики имени числительного, особенности формирования его прагматического значения в лирических произведениях Василия Стуса. Описаны семантические возможности имени числительного относительно специфики отображения действительности. Проанализирована числовая символика поэтических текстов В. Стуса, которая выражается в противопоставлении «позитивного» ряда, что обозначается числительными один, три, и «негативного», обозначенного именем числительным сто. Определены особенности словоупотребления имени числительного в связи со склонностью поэта к интровертивному психотипу.*

Ключевые слова: имя числительное, поэтика имени числительного, прагматическое значение, поэтический текст, интровертивный психотип.

Pavlova I.A. Poetics of the Numeral in the Lyric Poetry of Vasyl Stus. *The article deals with an actual tendency in the lingvopoetics researches - the study of the potentials of parts of speech in fiction that represent pragmatic functions of imagery, emotion, expression. It is characterized the grammar and poetic interaction of numerals, especially the formation of their pragmatic meaning in Vasyl Stus' lyrical works. There are described the semantic features of numerals as for the specific reflection of reality. The numerals symbolic meanings in the poetic texts by V. Stus are analyzed. It is focused on contrast: «positive» meaning is presented by the numeral one, three, and «negative» one - by the numeral one hundred. The features of numeral usage are given according to the poet character as an introvert person, and they determine the system of artistic means which are typical for the poetry of V. Stus. The poet creates bright comparisons, hyperboles metaphors on the base of the numeral. With the help of the numerals and their forms the poet differently describes environment as to quantity, number, size, dimension.*

This article shows that numeral is a bright frequent individual trait of V. Stus' texts.

Keywords: numeral, the poetics of the numeral, pragmatic meaning, poetic text, introvert psychological type.

У сучасному українському мовознавстві простежуємо помітну увагу до питань, що стосуються особливостей функціонування окремих частин мови в художньому дискурсі. Дослідники з'ясовують стилістичну навантаженість, експресивну своєрідність частин мови, що зумовлена особливостями їхньої

семантики, морфологічною характеристикою та закономірностями образного використання. Дослідження семантико-стилістичного, прагматичного вираження числівника має істотне значення для розробки проблем теорії функційного стилю, зокрема художнього, лінгвостилістики, що зорієнтована на комунікативно-прагматичну, поліфункційну інтерпретативну наукову парадигму в межах антропоцентризму і дискурсцентризму. У зв'язку з цим слід наголосити, що числівник також виступає у мовленні зі специфічними стилістичними і прагматичними завданнями, що заслуговують на особливу дослідницьку увагу, передусім у руслі нової прагматично зорієнтованої дослідницької парадигми. З огляду на це викликають наукову зацікавленість психологічні основи, що зумовлюють вибір поетом того чи того слова.

Актуальність дослідження полягає в особливій увазі мовознавців до проблеми функціонування мовних одиниць у поетичних текстах, своєрідності репрезентації мови окремих її визначних носіїв, творчих мовних особистостей, до яких належить видатний поет-шістдесятник В. Стус.

Семантику українських числівників, граматичні особливості, історію формування цього лексико-граматичного розряду досліджували М. Івченко, Г. Арполенко, К. Щербатюк, Ю. Шевельов та ін. Є роздуми науковців стосовно специфіки розвитку слов'янських числівників (праці А. Супруна, Т. Лукіної та ін.), щодо вивчення когнітивних функцій числівника (Н. Арутюнова, С. Жаботинська, Ж. Маклакелідзе). Це дає змогу осмислити онтологію числових номінацій. Квантитативна і нумеративна функції числівників, що відображені передусім у повсякденному мовленні, комунікації, корелюють із когнітивною, лінгвокреативною, акумулятивною та прагматичною функціями. Поліфункціональність та поліаспектність числівників і зумовлює необхідність їх вивчення, зокрема і в поетичному мовленні.

Мета цієї наукової розвідки – з'ясувати особливості поетики числівників у ліриці В. Стуса, зумовлені характерними властивостями його мовної особистості, що заґрунтовані на специфіці психотипу поета.

Для досягнення мети необхідно виконати такі завдання: 1) розглянути й описати стан дослідження поетичного мовлення В. Стуса у сучасному українському мовознавстві; 2) виокремити контексти як виразники ідіостилю поета, що містять числівники; 3) окреслити характерні риси психотипу поета; 4) схарактеризувати поетику числівника, прагматичну значущість, функціональне навантаження у ліриці В. Стуса.

Матеріалом дослідження слугували збірки творів В. Стуса «Зимові дерева», «Свіча в свічаді», «Поезії», «Під тягарем хреста», «Полімсест».

На думку дослідників поетичної мови, слововживання в ліриці ґрунтується на творчому використанні потенційної здатності слова до семантичного ускладнення [6: 3]. Поетичний текст має конкретні правила організації матеріалу: його специфіку визначають не окремим словом, а своєрідністю поєднання слів. Смысл кожного окремого слова залежить безпосередньо від його оточення, власне це оточення й породжує нові, неочікувані й оригінальні змісти. Відтворюючи відповідний зміст твору, слово зазнає різноманітних семантичних змін, що свідчить про поетичне вживання слова,

поетичне його перетворення. Числівник у мовленні виконує переважно квантитативну і нумеративну функції, однак, зреалізовуючи свій значний семантичний і прагматичний потенціал, має здатність до поезитизації.

Мовні одиниці, що відображають авторські інтенції, відіграють конструктивну роль у формуванні смислового простору художнього тексту, є одиницями ідіостилю. Власне числівники та їх деривати, що функціують у поетичних текстах, можна розглядати як маркери ідіостилю, тобто ідіостилеми, оскільки вони безпосередньо експлікують відповідні параметри людини, простору, часу, місця і вносять відповідну визначеність у суб'єктивно-об'єктивні сфери поетичного світу, довкілля, що його відтворюють креативні мовні особистості. Дослідження своєрідності вживання числівника дає змогу робити висновки про спосіб репрезентації глобальних текстових категорій, передусім часу, сфери персоналії і простору.

Незважаючи на те, що цифри й образи ніби дуже далекі один від одного, оскільки числа позначають абстрактну кількість, слова на позначення кількості, зокрема числівник і його похідні, можуть набувати образних і символічних значень, спираючись на уявлення, художнє мислення носіїв мови. Про те, що числові концепти значно розширили свою палітру, зазначає поет-перекладач А. Содомора, наголошуючи, що найяскравішим засобом вираження числа, як відомо, в лексико-граматичному і семантико-прагматичному аспектах є числівник, порівн.: «Числівник – то не іменник, за яким одразу щось бачимо... То також не прикметник, який допомагає виразніше уявити собі те, про що йде мова. Числівник, скільки разів не повторюємо його, залишиться числівником: один, два, три... Числівник – то мізкування, то мовчанка...» [11: 17–18]. Очевидно, не даремно серед основних частин мови числівник був виокремлений і описаний останнім.

В. Стус є однією із яскравих постатей української літератури, яка репрезентує шістдесятництво. Про особливості його поетичного мовлення багато написано, зокрема в останні роки про стиль, поетику мови В. Стуса розмірковували Т. Беценко, В. Базилевський, А. Бондаренко, Г. Віват, М. Наєнко, М. Павлишин, Є. Сверстюк, про екзистенційну природу символіки О. Росінська та ін.

Поетичні тексти В. Стуса, де репрезентована індивідуальна «техніка» у використанні мови, засвідчують наявність значної кількості числівників, що вирізняються великим розмаїттям за формально-граматичними показниками. Однією із специфічних рис стилю В. Стуса є своєрідна актуалізація прагматики числівника. В. Стус навіть опоетизовує загальне поняття числа, лік як такий: *Іярі зорі звисли, / мов кетяг виногрон, / ієратичні числа / бажань і заборон / постали між сузір'їв / і знакували путь, / котрою тільки щирі / на смертний пир ідуть* [16: 64] або: *Звелася длань Господня / і кетяг піднесла / над зорі великодні / без ліку, без числа* [13: 91]; *Живі — у домовині. Мертві — ні, / хоча тюремним муром всіх притисло. / Прадавні роки, місяці і числа / перебирають у живій труні* [12: 73–74].

Для конкретної вказівки на кількість і порядок при лічбі В. Стус використовує все розмаїття наявних розрядів за значенням і будовою, порівн.: ...

Диявол теж забув. Тепер — тут править інший Бог / марксист, расист і людожер — / один — за трьох [15: 106]; ... і мій вінок, де квітло *двадцять* весен, / уже пожовк, розсипався, опав... [12: 34]; *Від Києва добіг би до Житомира / за шістдесят хвилин, які щодень / йому дають на радощі, на гулі* [16: 107]; *Отож, цигарка першу докури / і другу, третю запали, четверту...* [13: 79];...і не рюм-сати на поріддя, / коли твої гайдамацький рід / ріжуть ливнами на обіддя / *кількасот* божевільних літ... [13: 52] та ін.

В. Стус — людина зі складним внутрішнім світом, із вчинками «на межі». Це виражається й у характері вживань назв чисел. З одного боку, поширений числівник *один* і його деривати як символ самотності героя, зверненість до свого «я», зануреність у свій внутрішній світ, а з іншого, — *сто* із значенням множинності, великої кількості.

Найбільшу частоту вживання в поезіях В. Стуса має числівник *сто*. Однак він практично не має значення *ста одиниць чогось*, а вживається для називання *невизначено великої кількості* — «багато» і навіть «дуже багато». Наведено низку контекстів із поезії В. Стуса, що містять числівникову форму «сто», де це «сто» створює нові гіперболізовані образи-концепти, що поширюються на абстрактні поняття на кшталт «зневіра», «конання», «смерть», стосуються більш конкретизованих понять, які образно характеризують людину («тінь», «серце»), пов'язані з її побутом («дзеркало»), а також відповідним проміжком часу («ночі», «роки»), природними об'єктами («струмок»): *Крізь сотні сумнівів я йду до тебе, / добро і правдо віку. Через сто / зневір* [13: 50]; *Сто твоїх конань, твоїх народжень. / Страх як тяжко висохлим очам* [13: 68]; *То ж іспитуй, як золото, на пробу / коханих, рідних, друзів і дітей: / а чи підуть крізь сто твоїх смертей / тобі услід?* [13: 114]; *У цьому полі, синьому, як льон, / де тільки ти — і ні душі навколо, / уздрів і скляк — блукало серед поля / сто тіней...* [13: 54]; ...*Тільки перехожий / межисвіттів, ворухишся на споді / чужого існування. Сто ночей / попереду і сто ночей позаду...* [13: 53]; *Сто років* мучених надій, / і сподівань, і вір, і крові / синів, що за любов тавровані, / *сто серць, як сто палахкотінь* [12: 95]; *Сто дзеркал спрямовано на мене, / в самоту мою і німоту* [13: 68].

Підтримуємо ідею, висловлену О. Росінською, що «*сто* — це ситуація, в якій постійно випробовується душа ліричного героя. *Сто* — це своєрідна ситуація неминучого вибору, ... *сто* є головним мірилом зовнішнього і внутрішнього світу» [10: 272, 275]. Отже, вживання числівника *сто* у значенні «багато» можна розглядати в аспекті вираження психотипу: поет абстрагується від значення власне кількості, сприймає все навколо великими блоками, моделюючи на базі числівників інші абстрактні смисли, що характерно для інтровертів (див. роботу [19]).

Числова символіка поетичних текстів В. Стуса виявляється, як зазначає О. Росінська, у протиставленні «позитивного» ряду, що позначається числівниками *один, три*, і «негативного», означеного числівником *сто* [10]. Функціонування цих числівників у ліриці В. Стуса характеризує його як поета-інтроверта, який на перший план висуває потребу осмислення свого внутрішнього світу. Числівник *один* репрезентує широку палітру смислів, фокусуєчись на семантиці «одинокості», «самотності». Поет створює оригінальний образ

на базі використання фразеологізму, зауважуючи, що його «я» знаходиться в боротьбі із самим собою: *Деперсоналізація душі: / Один як перст стою себе супроти... [13: 127].* Натомість числівник *сто* є поняттям, за допомогою якого вимірюється і зовнішній, і внутрішній світ: *Сестра і мати — заклопотані / Тасмну пораять вечерю, / а сто думок моїх розстаних / не в силі втратити у двері... [13: 107–108]; Благослови мене, блаженна мить — / раптове самоспалення і вічне / навершення до тіла. Проминання / і входження знезацька — в сто світів, / де кожен надмолодь [13: 140]; Сто років мучених надій, / і сподівань, і вір, і крові / синів, що за любов тавровані... [12: 213].*

Є контексти, що одноразово містять алюзію на інтертексти української культури, як наприклад: *Вже тлін протяв мою охлялу душу, / не висвітлену спалахами років, / а сто ще ненароджених нащадків / мені й дихнути вільно не дають [12: 32].* У цьому контексті простежуємо перегук із відомими словами з Шевченкового послання. Кількаразове повторення його в одному уривку створює ефект наявності дуже великої кількості. Числівник *сто* виступає своєрідним засобом мультиплікації, гіперболізації для надання виразності вислову. Значення «багато», якого він набуває, якраз і створює стилістичний ефект перебільшення: *Сто плах перейди, серцеокий, / Сто плах, сто багать, сто голоф... [13: 103].* Це демонструє високу енергетику поезії.

На базі числівника *сто* поет створює яскраві порівняння, що проектується на внутрішній, психологічний стан людини: *Минуле — наче зірка в сто голок, / Котра пече мене в безсонні ночі... [13: 125]; Ти лялечка. Ти з льолі льолі / викружуєш, як я, зі ста / звільнившись шкур... [13: 99].*

Числівник *сто* є одним із основних засобів моделювання гіпербол: *...В сто очей / за мною стежиш... [13: 70]; Сто твоїх конань, твоїх народжень. / Страх як тяжко висохлим очам [13: 67];* гіпербола може поєднуватися з метафорою: *І сто кістлявих рук / нещастя заломило... [13: 100].*

У поетичному мовленні В. Стуса також активно функціують деривати, переважно авторські, твірною основою яких є числівник *сто*: прикметники — *стофарий, стоустий, столобий*: *Куди біжиш, рабине руху? / Куди стремиш, стофарий сказ? / Куди простер захланну руку / безбожникові богомаз? [12: 94], ...Крик стоустий, / молінь столобих ти рука [12: 77–78].* Крім того, В. Стус використовує три складних іменники з першою частиною *сто* — *стожари, стожалі, стозвуччя* (*Займаються стожари / і мстивих духів рій... [13: 100]; ... Та за тобою небо запалало, / Овогенне грозою стожалів [13: 31]; Мертвий мій органе, лісу мій, / Вилляте і вигускле стозвуччя, / Чуєш, не безумій, ставе мій, / Безуме, завжди: росте, як круча, / Ніч. Ти нею весь опоночів [12: 64].*

Дещо менш виразно у В. Стуса виявляються в зазначеній функції числівникові форми «тисяча» та «три тисячі», що увиразнюють прагматику часу і простору, наприклад: *Ще підсліпі вікна / за тисячі проминулих літ / не втворюли своєї духовності [12: 31]; ... Хай но я помру, / вони за мене відтонко-голосять. / Три тисячі пропавших вечорів, / три тисячі світанків лебединих, / що олянами йшли між чагарів / і, мертвого, мене не розбудить [16: 105] і под.*

Окрім числівника *один*, значення самотності, самотності душі вербалізується за допомогою числівника *сім*, який входить до фразеологізму «за

сімома замками»: *Бальзаку, заздри: ось вона, сутана / І тиша, і самотність, і п'ятьма. / Але душа, од болю полум'яна, / лютує за замками сімома* [16: 53]. *Зле і кату, зле і жертві, / а щасливого нема. / Всім судилося померти / за замками сімома* [13: 61], де поет наголошує на «закритості» своєї душі і передбачає смерть у неволі, що властиво для інтровертів.

За допомогою числівників та їх форм поет по-різному омовлює довкілля щодо кількості, числа, величини, виміру. Таким чином окреслюється простір Землі як планети з використанням специфічних одиниць виміру, наприклад: *...на обидві земні півкулі...* [12: 24]; *...нахарпуджений на тисячу орбіт...* [12: 61]. Час, його проміжок, інтервал вимірюються за допомогою поєднання числівників з такими лексичними одиницями, як: *світанок (... три тисячі світанків лебединих...* [16: 105]), *вечір (... Три тисячі пропавших вечорів...* [16: 105]), *день (...задовгий вік — не день, не два, не три дні, / а до вдоволення, а досхочу...* [12: 24]), *хвилина (Від Києва добіг би до Житомира / за шістдесят хвилин, які щодень / йому дають на радіці, на гулі...* [16: 107]).

Одиниці виміру стосуються природних об'єктів чи явищ природи: *...нід чорними вітрами чотирма...* [12: 125]; *...сто сонць ув очі йшло...* [12: 69]; *...дєсь за стома морями...* [14: 148].

Числівник та його форми своєрідно моделюють і образ-концепт людини, репрезентуючи її за кількісними, якісно-кількісними, кількісно-оцінювальними параметрами, що стосуються як зовнішньої, так і внутрішньої її характеристики, зокрема: **за віком** (*роки, літа, года, весни* і под., наприклад: *Тобі / Все н'ять лиш літ...* [16: 87]; *...мій вінок, де вєтло двадцять весен...* [121: 34]; **за зростом**, наприклад: *...ти приїдеши до мене / самотня, настрашена і чужа, / розграбована на всі свої сто шістдесят сантиметрів зросту* [12: 37], тобто цілком, повністю, а отже, вказівка на точний вимір зросту є своєрідною перифразою; **частинами тіла — як правило парними** як ознаковими елементами, наприклад: *Зажурених двоє віч, криві терези рамен...* [16: 77]; *...підвівши добрі дві долоні...* [12: 27]; *О Боже, винеси! Руки обидві...* [12: 74], поет вживає характерні для української мови кількісні збірні числівники із суфіксом -к-, що функціують переважно у розмовному мовленні і вказують на сукупність як одне ціле, типу *двійко* (*...де ще струме двійко чорних кіс / і двійко довгих рук, п'ятьмою п'яних, / і двійко уст, од пристрасті захланних, / спроваджують знезацька під укіс / дурної цнот* [12: 42]); **за обсягом частин тіла**, наприклад: *...кубатура наших двох сердець...* [12: 39].

Вимірюються **людські емоції, почуття**: *у грудях — сто відраз...* [12: 87]; **вчинки, дії**, наприклад: *...найперші кроки...* [12: 67].

Використання числівників у ліриці В. Стуса репрезентує поетичну картину світу, пов'язано з виконанням ними важливих художніх завдань, зокрема забезпечення образності: такі одиниці розширюють семантичний обсяг створюваного образу-концепту, надаючи експресивності, виступаючи аксіологічним засобом. Їхню семантику розпізнаємо контекстуально, оскільки широта валентних зв'язків поетичного жанру продукує народження полісемантичних слів, зокрема числівника, то використовується його «гнучкість» щодо можливості переходу в лексико-граматичні розряди інших

частини мови з репрезентацією інших семантико-граматичних ознак, прагматики. Креативність числівника полягає в його контекстуальній спроможності репрезентувати парадигматичні й синтагматичні зв'язки, що порушують узус. Це мотивує породження експресії, текстової визначності.

Проаналізований матеріал показує, що числівник є яскравою ідіостилевою поетичних текстів В. Стуса, яку характеризує висока частотність уживаності. Специфіка функціонування тих чи тих числівників виявляє схильність поета до інтроверсії, що в свою чергу зумовлює систему художніх засобів, притаманних поезиці В. Стуса.

Матеріал дослідження цілком проектується на теорію граматики активного типу, або прагматику граматики, що в сучасному українському мовознавстві знаходиться у стадії розробки. Перспективним видається створення тлумачного словника числівника активного типу на основі зазначеного матеріалу та досліджень мови інших поетів-шістдесятників, що повинен фіксувати факт породження смислу, прагматики цього класу мовних одиниць.

ЛІТЕРАТУРА

1. **Арполенко Г.П.** Числівник української мови / Г.П. Арполенко, К.Г. Городенська, Г.Х. Шербатюк. – К. : Наукова думка, 1980. – 244 с.
2. **Беценко Т.П.** Структура і поетичні функції атрибутивних словосполучень у поезіях шістдесятників : автореф. дис... канд. філол. наук : 10.02.01 "Українська мова" / Т.П. Беценко. – Х., 1999. – 20 с.
3. **Віват Г.** Сакральні числа та геометричні фігури як образні засоби (За творчістю Василя Стуса) / Ганна Віват // Дивослово. – 2006. – № 7. – С. 41-43.
4. **Жаботинская С.А.** Когнитивные и номинативные аспекты класса числительных (на материале современного английского языка) / С. А. Жаботинская. – М. : Ин-т языкознания РАН, 1992. – 216 с.
5. **Івченко М.П.** Числівники української мови / М. П. Івченко. – К. : КДУ, 1955. – 143 с.
6. **Калашник В.С.** Особливості слововживання в поетичній мові: Навчальний посібник. – Х.: ХДУ, 1985. – 68 с.
7. **Лукінова Т.Б.** Числівники в слов'янських мовах (порівняльно-історичний нарис) / Т. Б. Лукінова. – К. : Наукова думка, 2000. – 369 с.
8. **Маклакелидзе Ж.Д.** Функции числительных в реализации художественной картины мира / Ж. Д. Маклакелидзе // Текст как отображение картины мира : сборник науч. трудов МГПИИЯ им. М. Тореца. – М. : Изд-во МГПИИЯ им. М. Тореца, 1989. – Вып. 341. – С. 20-36.
9. **Павлишин М.** Квадратура круга : пролегомени до оцінки Василя Стуса / М. Павлишин // Весвіт. – 1993. – № 11-12. – С. 153-161.
10. **Росінська О.А.** До проблеми символіки чисел в поезії В. Стуса / О. А. Росінська // Литературоведческий сборник. – Донецьк, 2001. – Вып. 5-6. – С. 270-276.
11. **Содомора А.** Наодинці зі словом / Андрій Содомора. – Львів : Центр гуманіт. досл. Львівського держуніверситету ім. І. Франка, 1999. – С. 17-18.
12. **Стус В.** Зимові дерева : Перша зб. поезій / Василь Стус. – Лондон : Література і мистецтво, 1970. – 206 с.
13. **Стус В.** Під тягарем хреста / Василь Стус [упоряд. О. Ю. Орач]. – Львів : Світ, 1991. – 159 с.
14. **Стус В.** Поезії / Василь Стус; [упоряд. М. Х. Коцюбинська; худож. Я. Чебанік]. – К. : Рад. письменник, 1990. – 211 с.
15. **Стус В.** Полімсест : Вибране : [Поезії] / Василь Стус; [передм. І. Дзюба]. – 2-ге вид. – К. : Факт, 2006. – 432 с.
16. **Стус В.** Свіча в свічаді : Поезії / Василь Стус; [упоряд. М. Царинник і В. Бургардт; передм. М. Царинник. – Б. м. : Сучасність, 1977. – 126 с.
17. **Супрун А. Е.** Славянские числительные. Становление числительных как особой части речи / Адам Евгеньевич Супрун. – Минск : Вышэйшая школа, 1969. – 232 с.
18. **Шевельов Ю.** Up or out? З проблематики формування українського числівника як частини мови / Юрій Шевельов //

Шевельов Ю. Вибрані праці : у 2 кн. Кн. 1. Мовозавство / [упоряд. Л. Масенко]. – 2-ге вид. – К. : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2009. – С.453-460. 19. Юнг К.-Г. Психологические типы / Карл Юнг. – М.: Наука, 1992. – 268 с.

Павлова Інна Андріївна – кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри української мови, Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди, Україна, м. Харків, вул. Блюхера, 2.

E-mail: pavlova.ms@inbox.ru

<http://orcid.org/0000-0003-2691-556X>

Pavlova Inna – Ph.D in Philology, Associate Professor at the Department of Ukrainian Language, Kharkiv National Pedagogical University named after G.S.Skovoroda. Ukraine, Kharkiv, Bliukhera Str., 2.

E-mail: lingvos@meta.ua